

Patnáct let festivalu v knižní podobě

Jak všichni víme, pardubická soutěžní přehlídka nejlepších divadelních komedií letos slaví půlkulaté narozeniny. Festival je sice stále ještě mladý, ale milovými kroky dospívá, nasbíral už mnoho zkušeností a brzy bude plnoletý. Jeho dosavadní životní pouť se snaží zmapovat nová publikace **15 let GRAND Festivalu smíchu v Pardubicích**. Vzpomínková kniha, kterou uspořádal Radek Smetana a jejíž výtvarná podoba je dílem grafičky Kateřiny Formánkové z pardubického studia Lithos, se podrobně věnuje posledním čtyřem ročníkům festivalu, neboť první „desetiletka“ byla již detailně zpracována v předchozích pětiročenkách z let 2005 a 2010. Současná publikace tedy alespoň v rychlosti připomíná výsledky prvních deseti let přehlídky a následně pak ve fotografiích provádí všemi dny minulých

čtyř ročníků, jubilejní XV. ročník přibližuje alespoň jeho programem a fotogalerií zúčastněných komedií. Roky 2011-14 hodnotí vybraní členové odborné poroty, kteří se GRAND Festivalu smíchu dlouhodobě věnují. Kniha byla slavnostně pokřtěna při zahajovacím ceremoniálu festivalu a nyní si ji už můžete zakoupit v předprodeji divadla či v divadelním obchůdku ve foyer. K objednání je i na webových stránkách divadla www.vcd.cz. RaS

PRŮŘEZ VČEREJŠÍM FESTIVALOVÝM DNEM I POHLEDY DO ZÁKULISÍ NALEZNETE VE FOTOGALERII NA WEBU WWW.FESTIVALSMICHU.CZ NEBO NA PANELU VE FOYER DIVADLA.

Připravil Radek Smetana, Východočeské divadlo Pardubice

Realizaci projektu podporuje Nadace ČEZ

Významní sponzoři festivalu

Sponzor cen festivalu

Sponzoři festivalu

Mediální partneři festivalu

Zajímavosti z GRAND Festivalu smíchu, rozhovory s herci a režiséry i perličky ze zákulisí uslyšíte každý den ve vysílání Českého rozhlasu Pardubice na frekvencích 104,7 FM a 101 FM.

Ubytování zajišťuje

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Mgr. Daniela Hermana, hejtmána Pardubického kraje JUDr. Martina Netolického, Ph.D., primátora města Pardubice Ing. Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Jiřího Hromady. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a Statutárního města Pardubice.

15. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Východočeské divadlo Pardubice

Žádné ptákoviny!

Žádné kraviny!

3. FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y středa 28. 1. 2015

Dnes soutěží... Činoherák Ústí z Ústí nad Labem

Do soutěžní části pardubické přehlídky nejlepších komedií českých a moravských profesionálních divadel se ústecký Činoherák zapojuje úplně poprvé. Pardubickému publiku se však ústecký soubor ještě pod hlavičkou legendárního Činoherního studia představil v rámci doprovodného programu, kdy v roce 2001 uvedl inscenaci **Plechovka** a v roce 2003 cool komedii **Shopping and Fucking**.

Seznamme se tedy blíže s nováčkem

v soutěži: Činoherní studio působilo v Ústí nad Labem 42 let, vychovalo desítky divadelních osobností a ovlivnilo dvě generace diváků nejen v Ústí nad Labem, pro něž se stalo generační výpovědí a bylo i důvodem, proč být na město hrdý. Tuto úctyhodnou tradici a pro řadu Ústečáků „srdeční záležitost“ se bývalému vedení města podařilo zničit během několika málo měsíců... Podrobnosti o mediálně známé kauze se dozvíte na stránkách divadla www.cinoherak-usti.cz.

V současné době znovu obnovený spolek Činoherák Ústí sdružuje herce i další zaměstnance bývalého Činoherního studia a jejich sympatizanty, kterým není lhostejný osud Činoherního studia a kteří zároveň usilují o oživení roky zavřeného ústeckého kina Hraničář. Jak Činoherní studio, tak kino Hraničář představují nedocenitelné kulturní hodnoty města Ústí nad Labem, kterým stále hrozí zánik...

Pardubice jsou stále mým krajským městem, říká režisér Filip Nuckolls

Zkročení zlé ženy přivádí do Pardubic Činoherák Ústí, jehož uměleckým šéfem (zároveň i režisérem dnešní inscenace) je **FILIP NUCKOLLS**, kterého jsme ještě před zahájením festivalu požádali o rozhovor.

Potěšilo vás, že váš spolek bude v soutěžní části GFS?

Samozřejmě, že potěšilo! Jsem rodákem a stále občanem Ústí nad Orlicí, Pardubice jsou tedy mým krajským městem. Jsem neustále velmi emotivním fanouškem pardubického hokejového klubu a jedny z nejstarších vzpomínek jsou ze staré haly. Tuším, že to byl přípravný zápas mezi ČSSR a Švédskem. Pamatuji si Dominika Haška ještě z pardubické brány. A v 90. letech jsem pár nocí strávil v Lifeu. Ovšem z nějakého tajemného důvodu má představení za-

jžději do pardubického kraje velmi, velmi zřídka. A i já už nemám tolik času se zúčastňovat kulturního života v rodném kraji.

Diváci dnes neuvidí klasické ztvárnění známé Shakespearovy komedie. Můžete alespoň naznačit, v čem je vaše pojetí jiné?

Naše „Zkrocenka“ se odehrává v cirkuse, kde si tuto komedii přehrávají zástupci různých cirkusových profesí.

Představení je pohybově náročnější, než je u činohry zvykem. Jak probíhalo zkoušení?

Zkoušelo se osm týdnů, tedy na Ústí v době před krizí standardní dobu. Herci jsou na podobný typ práce v Ústí zvyklí, tedy ne na „cirkus“, toho jsme se dotýkali poprvé, ale často zapojujeme do představení loutky, pohybové etudy nebo rvačky. Podobně náročné a „nebezpečné“ je též představení Klub rváčů. S Rošťou Novákem jsme pak ještě před lety nazkoušeli 32 hodin mezi psem a vlkem, které bylo hodně loutkové a pohybové. Jsme tedy na jisté „crossovery“ zvyklí a máme je rádi.

Jste nejen režisérem, ale také uměleckým šéfem Činoheráku, podle čeho vybíráte inscenace, jež budete uvádět?

To je poněkud složitější otázka. Aspektů nebo důvodů, které nominují daný text do sezónního dramaturgického plánu, je přehršel. Sny, herecké potřeby a touhy, návštevnost, rozpočet, hostující režisér ad. U Zkročení zlé ženy se jednalo o výše zmíněnou hereckou touhu. Jan Jankovský, představitel Petruccia, s ní „otravoval“ tak dlouho, až už nešlo dále vzdorovat.

Máte nějakého oblíbeného dramatika či autora?

S dramaturgem Vladimírem Čepkem jsme si dali závazek letních inscenací textů Williama Shakespeara v Ústí nad Labem. Každý rok jednu hru nebo dramatickou báseň podle chronologického řazení, od nejstarší po nejmladší. Loni to byli Dva páni z Verony, letos Jindřich VI. třetí díl. Končit budeme v mých 76 letech — začal jsem kvůli tomu běhat, abych závazku dostál. Zdálo by se tedy, že tím oblíbencem bude William Shakespeare, ale asi za to může to, že jsem Blíženeček. A až horoskopům příliš nevěřím, moje neustálá přelétavost v chutích a oblíbenostech mi zabraňuje v jednoznačné odpovědi na tuto otázku.

Jaký vůbec máte vztah ke komediím?

Komedie mám moc rád, opravdu. Ale opět je zde nějaký tajemný důvod, který jsem ještě nerozšifroval a který mi do cesty klade spíše inscenace chmurnějších textů. Ale pak si to vykompenzuji Mikuláškovými patáliemi, „Zkrocenkou“ nebo Beneficí. Mám moc rád nekorektní humor. Domnívám se, že laskavý humor je spíše alibismem, že v humoru je nutně přítomná, byť latentní, složka krutosti.

EvD

S dvojnásobným držitelem Ceny za nejlepší herecký výkon festivalu Janem Vondráčkem

V první soutěžní komedii, kterou do Pardubic přivezlo pražské Divadlo v Dlouhé, opět zazářil festivalovým publikem oblíbený **JAN VONDRÁČEK**...

Jak se díváte na pardubickou přehlídku nejlepších divadelních komedií?

Komedie je jeden z nejtěžších žánrů, protože udělat dobrou komedii je častokrát těžší než dobrou tragédii. U komedie se musí zahrát na jistou strunu, kterou lze těžko rozeznít. Festival smíchu mám rád. Myslím si, že tragédii je kolem nás až dost, proto je třeba se někdy také zasmát.

Na festivalu jste získal už dvě ocenění — za postavu Lelia v komedii Lhář a za roli Pana Jana v inscenaci Souborné dílo Williama Shakespeara ve 120 minutách. Kam tyto ceny přišly?

Některé mám doma schované. Ale do perníku se mi dostali moli, proto jsem ho dal do pokladny v divadle, kde nijak zvlášť vadit nebudou.

Jak vidíte své šance na ocenění v letošním roce?

O tom nikdy nepřemýšlím, buď vyhrám, nebo ne. Samozřejmě mě to vždy potěší, ale není to pro divadlo nejdůležitější. V České republice máme mnoho dobrých souborů. Může se stát, že přijede někdo s něčím úplně novým, co každého oslní. Hlavní je, aby se lidi přišli pobavit do divadla.

Jaké nové projekty chystáte?

Pracuji s Hankou Burešovou na inscenaci Lidské tragikomedie od českého filozofa Ladislava Klímy. Na další připravované hře spolupracuji s Honzou Mikuláškem. Hraji a zkouším v divadle v podstatě denně. Mezitím občas něco točím. V létě budu natáčet pohádku s režisérem Jirkou Strachem. Chystá se i seriál Já, Matonni pro Českou televizi, kde si zahrají Matonniho syna. Čeká mě spousta jiných dalších drobností v rozhlasu i v dabingu, se kterým je to ale v poslední době bohužel trochu komplikovanější.

Čemu jste se naposledy zasmál?

Já se směji v podstatě pořád. Ráno se probudím a cítím, že jsem šťastný, protože jsem se vzbudil. Jsem takhle rozesmátý už od rána. (smích)

JaM

Povídání o Indii na Malé scéně

Interaktivní příběh pro děti o dívce z Indie — tak by se dala shrnout inscenace **Glorie z Indie** sdružení Formela, které v pondělí na Malé scéně zahájilo doprovodný program festivalu. Příběh indicko-české dívky Glorie a její vyprávění o Indii byl propletený řadou úkolů, které děti nadšeně plnily, například pomohly Glorii s jejím loutkovým představením.

Hana Baroňová, která inscenaci režírovala a současně v ní hraje Glorii, odvedla při přípravách opravdu kus dobré práce! Děti mají možnost poznat svět, který je pro ně vzdálený a neznámý, formou, která je jim tolik příjemná a vlastní — hrou. Děti odcházely z divadla nadšené a rozesmáté. Glorie z Indie tak dokázala splnit cíl festivalu, vyloudila úsměv u toho nejnáročnějšího diváckého publika, kterým jsou právě děti!

KrP